

A Törless-ciklusból

Törless lába

Színes újságpapírral törlik feletted
az ablakot. Tejüveg, vanília alkony.
Az ujjaddal mutogatsz a formákat.
A kertben az avar égett füstje száll.

Milyen a tavasz, kérdezed tőlem,
bent a fűtőtest melege lázassá tesz.
A madarak bangját Heaney-verseit
olvasva hallod. Szedret csíp a fáról.

És gyűlölöm a szivacs-fürdőket,
mondod, ha fejem mögé teszem a
kezem, rázkódom a hidegtől, nem
szeretem a fémet, a mágnest, a tűt.

Nézlek, Törless, ahogy vizsgálod
a vakító fehérséget, miközben a
lepedődbe kapaszkodsz, jó lenne
megfogni most a hideg lábadat.

Törless meséje

Abogy befutottunk a szobába, néztelek,
olyan meggondolatlan, olyan féktelen
voltál, a fiókos szekrény mellé ültél és
gondolkodtál, ekkortájt ekképpen tettél.

El akartad mondani, milyen tárgyat
készítettél, látszólag semmi különös
nem volt azon, amit megmutattál: egy
egyszerű doboz volt. Azt mondtad, ez

bolt-tengeri tárolóedény. Papír-kápolna.
Kinézetre egyszerű, fehér, hajtogatott
doboznak tűnt, persze megsértődteél,
mert számodra különleges. Elnevezted,

papír fecnikkel tömted tele, hátha ez
elfelejteti veled a titkaidat, amelyek
szüntelenül teleírják a fehér papírokat.
De amikor belenéztem, üres volt.

Törless lámpája

Az ablakból kinézve szólok vissza:
látom a kápolna ablakait. Épp a lámpa-
oltogató meséjét olvasod, nem tudom,
ki írhatta, sokszor átdolgozták már.

Mondtam is neked, láttam valami
hasonlót a boltban, harang formájú
volt, azt hiszed megint a virágot
néztem, gyertyákhoz mindenképp jó

lesz. Elsárgult, rianásos csempék a
falon. Keresztbe törik a látványt.
Hitefogyott vagy, mondtad gyerekesen.
Elviselem tőled, rád hagyom, ülök az

ablak előtt a bekészített széken, nagyban
lapozod a könyvet, halkan felolvasol,
belefáradsz és csukott szemmel a herceg
nevét ismételvegeted, lámpagyújtogató.

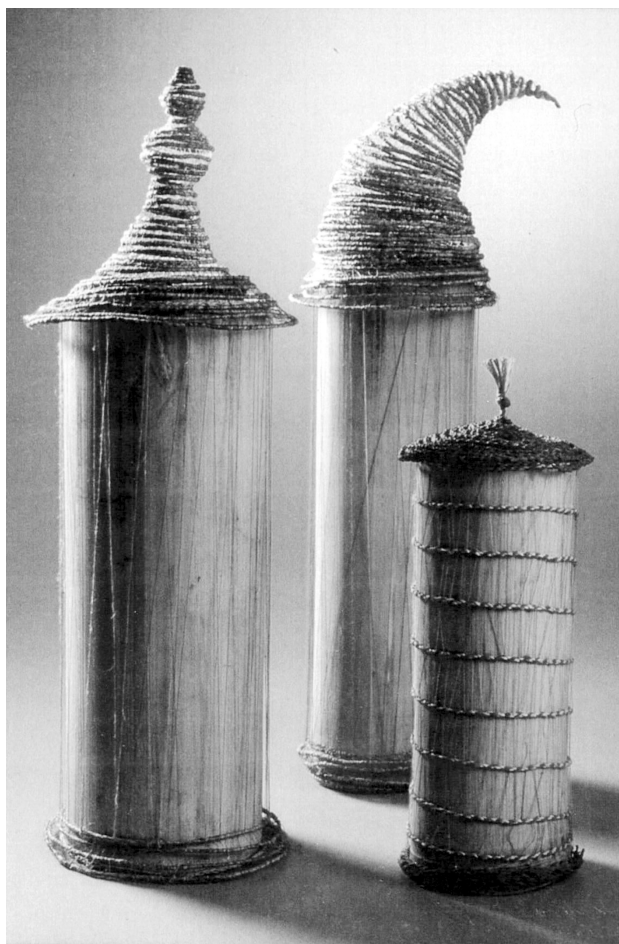
Törless színe

*Az ágyad szélén ültél és nézted az éjjeli-
szekrényre tett gyümölcsöket, minden
ebédre kaptál egyet, de te mintha csak
gyűjtögetted volna őket, nem etted meg.*

*Azt kérdezték tőlem a gyerekek, hogy
miért hideg az arcod, ha megpusztilnak.
Nem tudom, arra sem tudok választ
adni, hogy milyen színű az arcod.*

*Mosolyogva mondtad, hogy ma nem
gyümölcsnapot tartasz, azért maradt
meg mind, és nyugodtan megebetem
a barna körtét, ami közel volt hozzád.*

*Aztán cukrot, azt a feketét osztogatta
nagyapád a templom fala mellett,
mintha ünnepeltek volna valamit,
nem értettem a szokásaikat.*

Tárlók